

adrenaline worden verkregen, deze geneeswijze als een groote therapeutische aanwinst moet worden beschouwd, al zal het ook steeds een bezwaar blijven, dat zij uit den aard der zaak alleen in de kliniek zal kunnen worden toegepast. Bij de vele zeer ernstige gevallen van rachitis, welke in klinieken nagenoeg steeds in vrij groot aantal aanwezig zijn, zal echter van deze wijze van behandeling, indien zij werkelijk aan de opgewekte verwachting blijkt te beantwoorden, gaarne een dankbaar gebruik worden gemaakt.

DE BRUIN.

Zoeken van hersengezwellen door bepaling van den electrischen weerstand. — Zooals bekend is, is de localisatie van hersengezwellen ook voor den geoefenden neuroloog vaak een moeilijke taak. Dikwijls ziet men dan ook de operatie zóó verlopen, dat, nadat de gewoonlijk sterk gespannen dura blootgelegd is, de palpatie niets leert. Dan wordt de dura geopend, de hersenen gaan pulseeren en de palpatie levert nog niets op. Men puncteert in verschillende richtingen, palpeert nog eens enz., totdat men eindelijk het zoeken opgeeft en de operatie beëindigt.

Onder den indruk van een aantal dergelijke operaties is MEYER, in de kliniek van ENDERLEN, naar een betere methode dan palpatie en punctie gaan zoeken. Hij meent die gevonden te hebben door gebruik te maken van het groote verschil in electrischen weerstand tusschen gezwel en hersenweefsel, die door een toestelletje, door den natuurkundige SCHLÜTER gemaakt, gemakkelijk kan worden bepaald.

Bij proeven op lijken werd gevonden, dat de weerstand der groote hersenen 550 ohm bedroeg, die der kleine hersenen 650, terwijl een gliosarcoom 200 ohm weerstand had. Liquor cerebrospinalis had een weerstand van 35, bloed van 150 ohm. Bij levende katten werden gelijksoortige waarden gevonden. Er bestaan dus belangrijke verschillen in weerstand tusschen het normale weefsel en een gezwel.

Ook bij een patiënt, die door ENDERLEN geopereerd werd, vond men gelijksoortige getallen. De kleine hersenen hadden een weerstand van 660 ohm. Toen men de electrode plaatste op de plek, waar de neuroloog het gezwel localiseerde, wees het toestel 260 ohm aan. Het gezwel bleek een gliosarcoom te zijn. Het onderzoek scheen voor den patiënt geen nadeelige gevolgen te hebben (*Zentralblatt f. Chir.*, no. 50, 1921).

S. M. KROPVELD.

Chirurgische behandeling van longtuberculose. — JEHN deelt de uitkomst mede der chirurgische behandeling van longtuberculose in de kliniek van SAUERBRUCH te München. (*Therapie der Gegenwart*, Aug. 1921). Volgens een statistiek van BRUNNER voldoen 10 pCt. der tuberculeuse longaandoeningen te Davos aan de voorwaarde van overwegende eenzijdigheid bij chronische fibreuse processen met cavernevorming. In de helft dezer gevallen gelukt het een pneumothorax aan te leggen. De andere helft komt voor chirurgische behandeling in aanmerking.

Soms bestaat deze uit een extrapleurale thoracoplastiek over de bovenkwab gecombineerd met een partieelen pneumothorax